

[Niels Frederiksen.]

indviklede Kreditsystem, vi har her i Danmark. Man kommer paa det Omraade til at berøre retslige Forhold, som Regeringen har været nødt til at tage Hensyn til, og derfor har man valgt den i Forslagene udtrykte Fremgangsmaade. For mig er der ingen Tvivl om, at som Forholdene ligger, er det Hensyn, der paa dette Omraade er taget, nødvendigt, og jeg tvivler heller ikke om, at man, hvis man forstaar, at Systemet som Helhed virker i den rigtige Retning, ogsaa kan paaregne Tilslutning til at gaa den Vej.

Med Hensyn til Gennemførelsen af en varig Rentesenkning, Konverteringens Vej, forekommer det mig, at Lovforslagets Bestemmelser er af en saadan Art, at de skaber Mulighed for en saadan. Jeg ved godt, at man fra anden Side her under Debatten har fremført sine stærke Tvivl derom. Det ærede Medlem Hr. Krag brugte meget mistrøstige Ord om denne Mulighed. Jeg lægger ikke Skjul paa, at det radikale Parti anser den Side af Lovgivningen for den væsentligste, og medens Oppositionspartiernes Ordførere udtrykte som deres Bedømmelse af Forholdene, at Lovforslagets Bestemmelser forhindrer en frivillig Konvertering til lavrentede Serier for de Skyldnere, der har de højrentede Kreditforeningslaan, saa er det min Bedømmelse af Situationen, at Lovforslaget har den modsatte Virkning. Hvis det er muligt, at Pengemarkedet vil blive paavirket af dette Forslag paa den Maade, at de ny udstedte Obligationer i lavrentede Serier kan holdes i en Kurs, der er brugelig for Laantageren, uden at man tvinger de gamle Obligationer højere op i Kurs end, at Kasseobligationerne kan erhverves til en rimelig Kurs, forekommer det mig, at der er en Konverteringsmulighed, som har en ikke ringe Værdi, og da forekommer det mig ogsaa, at det vil være muligt, at man fra Statens, fra Nationalbankens og Likviditetsfondens Side kan sætte ind for at holde de nye Obligationer højt i Kurs.

Den Bedømmelse, jeg her giver Udtryk for, er altsaa den stik modsatte af den, Oppositionspartiernes Ordførere anlægger, og det forekommer mig, at man fra Oppositionspartiernes Side her fremfører en Bedømmelse, der er ganske forkert, og at de derfor medvirker til at hindre Gennemførelsen af en Lovgivning, der har varig Rentesenkning til Følge.

Naturligvis afhænger det jo noget af, hvad man tilstræber ved sin Indsats i denne Lovgivning. Jeg lagde Mærke til,

at det ærede Medlem Hr. Krag henvendte sig til den højtærede Finansminister med den Bemærkning, at paa et vist Omraade i Lovforslaget om Renteskat stak Hestefoden frem, at det kun var rimeligt, at hver værgede sine, og at enkelte Bestemmelser i dette Lovforslag viste, at Hønen bredte sine Vinger. Jeg kom til at tænke paa, da Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag, fremsatte sine Meninger om de foreliggende Forslag, at det ærede Medlem bredte ogsaa sine Vinger ud, han havde ogsaa sin Kyllingeflok at værgede, og det forekom mig, at denne kun lille Kyllingeflok var i Almindelighed velfodret.

Der er for mig ingen Tvivl om, at hvis man tilstræber at værgede Rentenyderne mod at yde deres Bidrag enten paa dette eller hint Omraade til Overvindelse af de foreliggende Vanskeligheder, da er det kun et Faatals Interesser, man søger at værgede mod de manges berettigede Krav.

Jeg vil for mit Vedkommende gerne gøre et Par Bemærkninger angaaende den Flok, som man paa dette Omraade søger at værgede. Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde det ikke paa den Maade, at han sagde, at den Kapitalejer i Danmark, som man beskatter saa haardt, saa haardt, har store Indtægter og stor Formue, men det ærede Medlem gjorde det paa den Maade, støttet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at han sagde, at det var de smaa Sparere, man ved en Lovgivning som denne rammer og rammer ubilligt haardt.

Nu er der vel nok nogen Forskel paa, hvad man forstaar ved stor og lille i denne Forbindelse. Ude paa Landet, tror jeg, vil man i al Almindelighed betragte den Borger, der har en Kapitalformue i Kreditforeningsobligationer paa mellem 40 000 og 50 000 Kr., som værende en Borger, der er ret velstillet, især hvis hans Forhold i øvrigt er af den Beskaffenhed, at han ingen sideordnet Interesse har i en Rentesenkning, for jeg beder dog Rigsdagens Medlemmer overveje, hvordan Interessen i en høj Rentefod og en uberørt Renteindtægt i Almindelighed ligger.

De Borgere i Landet, der har en usvækket Interesse i en høj Renteindtægt, er i Virkeligheden kun de faa, der ikke har Familie og paarørende ude i Erhvervslivet, som har den stik modsatte Interesse. Det er altsaa kun disse faa Borgere i Landet, der sidder med en opsparret eller arvet Kapital, som har denne Interesse i at bevare deres Kapital uberørt og at kunne leve af Renteindtægten uden at udrette noget. Jeg tror, at hvis man gaar dette Spørgsmaal helt